

KURJER ZAGŁĘBIA

Dziennik bezpartyjny polityczno-społeczno-literacki. Wychodzi codziennie w godzinach rannych z wyjątkiem dni poświęconych.

PRZEDPŁATA. „Kurjer Zagłębia” kosztuje rocznie marek 300, półrocznie mk. 150, kwartalnie mk. 75, miesięcznie mk. 25. Poczta mk. 75 — kwartalnie, mk. 25 miesięcznie.

OGŁOSZENIA. Za jeden wiersz petit lub jego miejsce na I-ej stronie Mk. 10, w tekście Mk. 12,50 po tekście—reklamy Mk. 7,50. Nekrologi Mk. 5, Zwyczajne Mk. 5. Drobnie 50 fenigów za wyraz, najmniej Mk. 3.

Adres Redakcji i Administracji: SOSNOWIEC, ulica Dęblńska Nr. 1.

Adres dla depesz: „KURJER” — SOSNOWIEC. Administracja otwarta od 8 rano bez przerwy do 7 g. wiecz. W niedziele i święta od 9 do 11 rano.

W sprawach redakcyjnych redaktor przyjmuje interesantów tylko od 1—2 w poł. i od 6—7 w.

PRENUMERATE i OGŁOSZENIA przyjmuje Kancelaria własna oraz księgarnia w Zagłębiu. Tow. Akc. „Reklama Polska” w Warszawie i wszystkie Biura ogłoszeń w kraju i zagranicą.

Cena pojedynczego egzemplarza **mk. 1.50** (Na G. Śląsku **30 fen.**). SOSNOWIEC, sobota dnia 19 czerwca 1920 roku. Nr. 138 Rok XV.

Dziś i dni następne

Lampart

olbrzymi dramat włoskiej wytwórni „Cines” w Rzymie w 6 częściach.

Od poniedziałku 14 do 30 czerwca

2 seria 2 seria

Kino Stinks Galernik

potężny dramat w 6 odcinkach według francuskiego pisarza Balsac'a w roli głównej **Paweł Wagoner.**

Uwaga. W prologu II serii znajduje się streszczenie I serii.

Powstanie gabinetu.

Zarówno społeczeństwo jak i prasa polska wyczuwają konieczność zlikwidowania obecnego kryzysu ministerjalnego. To samo stanowisko zajmują czynniki patriotyczne i miarodajne. — Marszałek Trampczyński w ubiegłą sobotę podkreślił, że gabinet stanąć powinien w ciągu 24 godzin. Kursowały też pogłoski, że Naczelnik Państwa jest zdania, że przesilenie wybuchło w chwili najmniej po temu właściwej.

Jednakże zarówno delikatne aluzje jak i wyraźne żądania prasy w słabym tylko stopniu wpływają na zamiary posłów. Sejm obalił swego czasu gabinet p. Paderewskiego i przez dwa tygodnie byliśmy świadkami swego rodzaju kontre-dansu politycznego z ponowną kandydaturą p. Paderewskiego na premiera. Teraz znów obalony został gabinet człowieka, którego wszystkie stronnictwa obdarzały swym zaufaniem, w którego zdolność do pracy nikt nie wątpił. Dlaczego? Otóż nie wiadomo dlaczego. Pan Skulski oświadczył co prawda, że na wolny handel zgodzić się nie może. Ale jak widać, dotąd żadne ze stronnictw nie myśli poważnie o wolnym handlu. Gabinet został obalony formalnie dlatego, że p. Witosowi nie podo-bało się, że zastępstwo w ministerstwie spraw zagranicznych powierzono zastępcy panu Dąbrowskiemu.

Całkiem więc słusznie „Czas” krakowski zwraca się do posłów sejmowych ze słowami, w których się mieści zapewne opinia lepszej części narodu: „Panowie, źle się bawicie”.

Zasadą państw parlamentarno-monarchicznych jest mianowanie premiera przez Naczelnika Państwa, a rzeczą parlamentu jest zgodzić się na niego lub nie, ewentualnie stronnictwa wpływają na obsadzenie tek ministerjalnych. Zasada ta jest bezwzględnie lepsza od metody praktykowanej w Polsce. Jest ona przede wszystkim elastyczna, gdyż o ile w parlamencie skonsoliduje się większość, kandydat na premiera oczywiście musi być kandydatem owej większości. Naczelnik Państwa może wystąpić ze swą inicjatywą wtedy dopiero, gdy większości w parlamencie niema, czy gdy stronnictwa przedstawiają obraz bezładny, jak to widzimy w chwili obecnej, w naszym sejmie. Na podstawie powierzchownej obserwacji stosunków sejmowych, możemy orzec, że każdy kandydat, któryby w danej chwili był wysunięty przez Naczelnika Państwa, zdołałby bezwarunkowo utworzyć gabinet. Ale przywilej polski zdający utworzenie gabinetu na łaskę i niełaskę jakiegoś nieuchwytnego „porozumienia” między stronnictwami uniemożliwia tego rodzaju prostsze i korzystne ułatwienie tej kwestji. Sejm

zrobi źle, a doktryna demokratyczna będzie tryumfowała, że to zrobił Sejm.

Szybkie powstanie gabinetu wobec spraw polityki zagranicznej, palącej kwestji Śląska Cieszyńskiego, sytuacji na wschodzie, ewentualnego pokoju jest rzeczą nieodzowną. Stronnictwa sejmowe gubią się w namysłach co do kandydatów na premiera, reporterzy sejmowi gubią się wprost wśród powodzi nazwisk Pan Thugutt dzisiaj kandyduje na ministra rolnictwa, jutro może zechce zostać ministrem spraw wewnętrznych lub poczty, pan Stapiński zapowiada, że w przyszłości on będzie występował tak, jak dziś to czyni p. Witos. Oczywiście wychodząc z założenia, że w czasie trwania kadencji sejmowej trzeba dać ujście ambicjom jaknajwiększej liczby posłów — należy przyznać, że przesilenia mają swoją rację bytu.

Ale jeżeli będziemy więcej zważać na dobro państwa i narodu, to zastrzec musimy przeciwko koncepcjom opierania gabinetu na grupach, nie posiadających w swym składzie żadnych członków z odpowiednimi kwalifikacjami, jak np. „Wyzwolenie”. Takie i tym podobne kombinacje doprowadzają ad absurdum całą metodę sejmowego mianowania.

Cały kraj stawia obecnemu Sejmowi żądanie stworzenia gabinetu. Ponieważ Sejm się nie zdobył na utworzenie większości, ponieważ zadanie to stanowiące podstawę rządów parlamentarnych we wszystkich krajach, było ponad jego siły — więc niech stworzy gabinet koalicyjny, oczywiście niech tworzy go z ludzi odpowiednich, przecież Sejm liczy 500 posłów, wybranych w najbardziej demokratycznym głosowaniu. Ale jeżeli nie może nawet tego uczynić, niech się zgodzi na gabinet urzędniczy, złożony nawet nie z członków Sejmu.

Na uwagę zasługuje jeszcze jeden moment. I to ten sam Sejm, który teraz nie może zadośćuczynić palącej potrzebie państwowej, wywiązać się z zadania, które sam na siebie włożył, jednocześnie układa konstytucję, w której zastrzega sobie omnipotencję, zatrzymuje prawo wyboru

prezydenta i stawiania go przed sąd. Nie wiadomo czy będziemy mieli Senat. Straż Praw, jedną Izbę, — wiemy już jednak, że Sejm będzie wszystkim, alfa i omegą naszego ustroju, że opracowana przez komisję sejmową, konstytucja zazdrośnie uniemożliwiła jakakolwiek konkurencję.

Przy dzisiejszych obradach między stronnictwami kwestje pierwszorzędnej wagi są przesądzone w zależności od ilości tek wręczonych temu lub innemu stronnictwu. Stoimy wobec paradoksalnego zjawiska, że sprawy tej miary, co pokój z Rosją, Śląsk Cieszyński, jedno, czy dwuizbowość, przynależność kresów wschodnich są zależne od tego, czy tekę dostanie p. Paweł, czy p. Gaweł.

Cat.

Pomoc Polaków z Ameryki.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej komunikuje:

Attache Emigracyjny przy Konsulacie Genserslaym R. P. w Stanach Zjednoczonych rozwinął szeroką akcję, zmierzającą do stałego zaopatrywania Polaków w żywność za pośrednictwem Amerykańskiego Komitetu Pomocy American Relief Administration z siedzibą w New Yorku City 115 Broadway, zorganizowanego przez znanego chłabnie ze swej działalności społecznej Herberta Hoovera.

W komunikatach tamtejszej prasy polskiej wyjaśnia się w jaki sposób rodacy zamieszkałi w Ameryce mogą zaopatrzyć w żywność przynajmniej swoją najbliższą rodzinę i w ten sposób ulżyć krajowi w wyżywieniu ludności.

Każdy więc, mający kogoś z rodziny lub znajomych w Ameryce, może stamtąd otrzymać środki żywnościowe.

Plan pracy komitetu jest następujący:

Żywność dla Polaków wysyła się z Ameryki do składów w następujących miastach: Warszawa, Kraków, Lwów, Poznań, Chelm, Sosnowiec i Brześć Litewski.

Na tę żywność wydawane są w Ameryce dwójakie przekazy żywnościowe

/food - draft/, które można zakupić w każdym banku Stanów Zjednoczonych po cenie 10 lub 50 dolarów. Wypełniony przekaz wysyła się do kraju. Odbiorca takiego przekazu udaje się

do najbliższego amerykańskiego składu w jednym z wymienionych wyżej miast, gdzie zostaną mu natychmiast wydane oznaczone na przekazie artykuły żywnościowe.

Są cztery rodzaje takich przekazów, a mianowicie:

- A) Paczka za 10 dolarów zawiera:
- 24 1/2 funtów mąki
 - 10 „ fasoli
 - 8 „ słońny
 - 8 puszek mleka
- B) Paczka za 50 dolarów zawiera:
- 140 funtów mąki
 - 50 „ fasoli
 - 16 „ słońny
 - 15 „ smalcu
 - 12 „ corned beef (wołowiny w puszkach)
- 48 puszek mleka
- C) Paczka za 10 dolarów zawiera:
- 24 1/2 funtów mąki
 - 10 „ fasoli
 - 7 1/2 „ oliwy bawelniczanej
 - 12 puszek mleka
- D) Paczka za 50 dolarów zawiera:
- 140 funtów mąki
 - 50 „ fasoli
 - 45 „ bawelniczanej oliwy
 - 48 „ puszek mleka

Osoba, chcąc wysłać żywność, może wpłacić za jedną lub więcej paczek.

Przy wysyłaniu nie uiszczą się żadnych opłat ani podatków. Ponoszą jedynie koszty ci, którzy nie mieszkają w jednym z wymienionych miast składowych w Polsce i muszą się tam udać osobiście, celem podjęcia paczek.

Opierając się na powyższych danych, Urząd Emigracyjny przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej poleca wszystkim, którzy mają kogoś z rodziny w Ameryce, by się do nich zwrócili o zakupienie i wysłanie takiego przekazu, tembardziej, że kwota 10 lub 50 dolarów, nie zrobi wielkiego uszczerbku dla osoby wysyłającej, przysporzy jednak dla kraju znaczną ilość środków żywnościowych. Na pierwszy rzut oka może się wydawać, że ten system nie jest korzystny, ponieważ 10 lub 50 dolarów przysyłanych rodzinie i zmienionych tu na marki polskie pozwoli tej rodzinie na rynku krajowym kupić za te pieniądze większą ilość, żywności, aniżeli ta ilość którą można otrzymać przez organizację Hoovera z Ameryki. W istocie rzeczy jednak, gdyby rodacy nasi z Ameryki przysłali do kraju kilka milionów takich przekazów i zapłacili za nie swymi dolarami tam za oceanem, to Rząd Polski nie potrzebowałby sprowadzać w przyszłym roku tysięcy wagonów mąki i innych środków żywności, za które trzeba płacić dolarami i przez to obniżać kurs marki polskiej. Jeżeli zaś zatrzyma się spadek kursu marki w stosunku do dolara, to i ceny artykułów żywności w Ameryce i w kraju staną się współmiernymi i za 10 lub 50 dolarów będzie można w kraju

I za oceanem kupić mniej więcej taką samą ilość towarów. Gdyby rodacy nasi z Ameryki wykupili tam małą tylko ilość przekazów żywnościowych to akcja da małe wyniki a rodziny tu w kraju istotnie niewiele na tem zyskają. Jeżeli jednak nastąpi wykup masowy, a tem samem i masowy import żywności z Ameryki bez potrzeby płacenia przez Rząd Polski i rodziny w kraju zamieszkujące, to korzyści dla kraju mogą być z tego otrzymane, poprawi się

bilans państwa a na tem pośrednio jednostki zyskają dużo więcej, aniżeli na tem że otrzymując tu obecnie 10 lub 50 dolarów chwilowo mogłyby za to kupić więcej.

Bez szkody więc dla Polaków amerykańskich za znaczną korzyścią dla kraju, akcja pomocnicza polonji amerykańskiej nadal powinna zmierzać w kierunku jaknajwydatniejszego zapatrywania w ten sposób rodzin w kraju w artykuły żywności pierwszej potrzeby.

więcej szerzą niepokój i zamęt wśród ludności. Co dnia rozlegają się niemieckie pieśni narodowe a z nastaniem wieczoru grupy młokosów niemieckich przechodzą ulicę, chcąc konie-

cznie sprowokować ludność polską i żołnierzy francuskich. W parku gliwickim odbywają się po prostu sceny, które zdawałoby się, że dzieją się gdzieś w dzikich krajach a nie na G. Śląsku.

wiązanie sprawy za pomocą sądu rozjemczego. Można przypuszczać, że Benesz zmienił stanowisko pod wpływem naszej sytuacji wojennej.

Bolszewicy a Ukraina.

KRAKOW. (telefonem) „Wpered“ donosi, że rząd sowiektów zaproponował rządowi ukraińskiemu podjęcie rokowań w sprawie połączenia wspólnych dążeń. Rząd sowiektów zapewnia Ukrainie pełną niezależność pod warunkiem jednak zaprowadzenia i utrzymania rządów komunistycznych. Poza tem rząd sowiektów pozostawi Ukrainie swobodę działania i za pewni jej pomoc przy połączeniu Galicji wschodniej z Ukrainą. W zamian za to wojska ukraińskie miałyby zwrócić się przeciw Polsce.

Powszechna mobilizacja w Rumunji.

BUKARESZT. Częściowe sukcesy wojsk czerwonych zniewoliły rząd rumuński do poczynienia zarządzeń w celu zabezpieczenia granic na wypadek ewentualnego natarcia armji sowieckiej. Wobec tego dekretem królewskim ogłoszono wczoraj w całej Rumunji powszechną mobilizację.

Trudność dla kupców pols.

BYTOM. (PAT). Pisma polskie donoszą, iż kupcy z Polski napotykają w ostatnich czasach przy zakupach towarów w Niemczech na coraz większe trudności ze strony niemieckich urzędów handlu zagranicznego, które wogóle bardzo niechętnie udzielają pozwoleń na wywóz do Polski, bądź też kalkulują ceny sprzedaży dla polskich kupców w sposób wysoce niekorzystny. To też przy zakupach w Niemczech, kupcy polscy powinni szczególnie mieć na uwadze rozporządzenie rządu niemieckiego z dnia 8. 4. b. r., które komisarzowi Rzeszy dla wywozu i wywozu daje prawo usiaważania każdego pozwolenia na wywóz o ile wykonanie go zagrożałoby interesom Państwa. Aby uchronić się od ewent. strat, należy przy zawieraniu kontraktu kupca żądać od firm niemieckich uzyskania nietylko pozwolenia na wywóz

Z Górnego Śląska.

Wyjaśnienie Pol. kom. pleb.

W pewnych politycznych sferach polskich krąży pogłoski, że Komisars plebiscytowy ustalił już szeroko zakreślony projekt autonomji Górnego Śląska. Równocześnie żywiły wróg Polacy szerzą na Górnym Śląsku wieści, że Śląskowi po przyłączeniu do Polski odebrane będą nawet te szczupłe prawa samorządowe z jakich korzystał, jaka prowincja pruska. Wobec tego Polski Komisarjat plebiscytowy stwierdza że projekt wojewódzkiego samorządu dla Śląska dotychczas nie został opracowany. Wyloniona została natomiast specjalna Komisja, która tę sprawę dopiero opracuje tu na miejscu i z mierodejnymi czynnikami w Warszawie się porozumiewa. Ostateczny projekt w tej kwestji nie zostanie jednak wypracowany zanim zarówno stronnictwa polityczne jak i najszersze koła ludności Śląska nie wypełnią swych ścieżek w tej mierze.

Zyczenia ludności niemieckiej na Śląsku będą również wzięte pod rozwagę i o ile możności uwzględnione.

I w ten sposób działają.

BYTOM (PAT.) W celu agitacji plebiscytowej rząd niemiecki sztucznie obniża ceny zboża, przeznaczonego dla G. Śląska, ażeby przeciwdziałać dostawie zboża polskiego. Do rąk polskich dostał się tajny okólnik urzędu żywnościowego w Berlinie, wysłany do wszystkich landratów na G. Śląsku. W okólniku tym powiedziano: Według nio pruskich, jako też na rozporządzenia p. ministra

finansów z dnia 20 maja 1920 za zezwoleniem ministerjum aprowizacji rolnictwa, powinny zapłacić wszystkie związki komunalne na terenach plebiscytowych, wschodnio i zachod. G. Śląsku aż do przeprowadzenia plebiscytu za centnar metryczny zboża z 28 na 120 marek, nie odnosi się do terenów plebiscytowych.

Rząd pruski dopłaca więc do każdego centnar metrycznego zboża, przeznaczonego dla terenów plebiscytowych 92 marki. Pisma polskie wyciągają stąd wniosek, że ludność G. Śląska tem więcej przy plebiscycie powinna się oświadczyć za Polską, gdyż rząd niemiecki po ewentualnym zwycięstwie dla siebie plebiscycie, tę dopłatę ze zboża niewątpliwie ściągnie sobie przez nałożenie na ludność specjalnych dodatków do podatków. I sam fakt, że rząd niemiecki tym środkiem pragnie sobie pozyskać ludność G. Śląska dowodzi, że nie czuje się pewny swego zwycięstwa plebiscytowego.

Napady Niemców na ludność polską trwają bez końca

GLIWICE. Od dwóch tygodni napadają bandy niemieckie polskich obywateli Gliwic i znieważają ich ustawicznie. Urlopowani żołnierze Reichswéry coraz

Ataki bolszewickie na Polesiu.

Komunikat Sztabu Generalnego.

WARSZAWA. 18-VI. (PAT). Na froncie północnym trwa żywa działalność wywiadowca. Oddziały nasze po zaciętej walce obsadziły na wschód rzeki Auty miejscowość Sokołowszczyzna. W rejonie Nowosiulek miejscowości Bierzino, nasze patrole zniszczyły dwa mo-

sty, budowane w czasie ofensywy przez przeciwnika. Na Polesiu nieprzyjaciel przeszedł do energicznego natarcia. Na linii Krasifowka, Czerwak, trwają tam zacięte walki. Na Ukrainie dzień wczorajszy minął spokojnie.

Dookoła przesilenia gabinetowego

WARSZAWA. (PAT). Poseł Jan Brejski, któremu Naczelnik Państwa powierzył misję utworzenia gabinetu, pierwszą oficjalną konferencję odbył z delegatami Klubu PPS. Prezydium Klubu wydało następujący komunikat: „Komisja parlamentarna związku PPS. po wysłuchaniu sprawozdania delegacji swoich o programie rządowym p. Brejskiego, oświadcza na podstawie tego programu, jakkolwiek szereg punktów zbliża się do naszych wymagań, członkowie ZPS. do rządu wejść nie mogą, przedewszystkiem dla tego, że program ten budzi po-

ważne wątpliwości co do kierunku, który rząd p. Brejskiego ma nadać naszej polityce pokojowej. W formułach przedłożonego projektu, widzimy zbliżenie się do polityki Nar. Dem. Komisja parlamentarna stwierdza również że nazwiska kandydatów wymienionych przez p. Brejskiego nie dają nam gwarancji demokratycznej polityki rządu. Nie biorąc udziału w rządzie na podstawach przez p. Brejskiego proponowanych, Komisja parlamentarna oświadcza, że stanowisko swoje do rządu p. Brejskiego Z. P. S. uzależni od jego działalności.

TELEGRAMY.

Arbitraż króla Alberta w sprawie cieszynskiej.

PARYZ. Korespondent „Gazety Warszawskiej“ donosi z Paryża. Król Albert zgodził się być arbitrem w sporze polsko-czeskim, ale na Śląsk nie pojedzie. Rokowania Patka z Beneszem zostały zakończone. Benesz opuścił Paryż, udając się do Pragi.

Rokowania toczyły się bezpośrednio pomiędzy ministrami spraw zagranicznych Polski i Czecho-Słowacji. P. Benesz oświadczył p. Patkowi, że gabinet praski jeszcze nie zaakceptował arbitrażu. Rada ambasadorów zaproponowała królowi Albertowi urząd arbitra po zgodzeniu się Benesza w imieniu rządu czesko-słowackiego na roz-

JÓZEF MACIEJOWSKI.

Romans Kasztelanki.

POWIEŚĆ HISTORYCZNA.

101)

Prawa przedruku zastrzeżone.

Miał ją jednak spotkać zawód. Wszyscy z kim był nieboszczyk, komu świadczył za usługi, nawet ci, co nadeśzywali okoliczności wydrwiwając pieniądze odwrócili się od Sierakowa, podzielając opinie o wojewodzie — zdrajcy.

XXV.

Zanoszycie znów pięknie wyglądały, jak każdego lata. W sałej pełni wzniesiał powaby swoje lipiec, upajając wonią rozkwitłych drzew, krzewów i kwiatów.

W Polsce szalała wojna szwedzka, w Zdanoszykach coś nie coś o niej slyszano. Czasem do szlachetnego dworku okolonego winem, otoczonego bogatą zarosła starodrzewia, zaszytego w zieleń — zjawiały się konne oddziały tej czy innej broni, od-

dzisły przyszanckie, wężące i tępiące szwedów. Stary dworek wówczas się ożywał. Zdanoszycki odrywał się od zajęć gospodarczych, kładł csemprę dzej kontusik i witał po salachecku, szczerze a gólcinnie panów bratów na szweda dybiących.

Rada była i kasztelanka tym odwiedzinom. Ilekroć dawano znać, że podjazd większy znów się zbliża do dworu. Anuta poniała się, pełna nadziei, że to wojewodzie w progi zdanoszyckie zajęjdzie. Kiedy się zawodziła w nadziejach, wracała ponownie w pewien stan apatii, porywana to niepokojem, to prawdziwym melancholiją rozmarzeniem, to znów wpadała w cichą rozpacz, że jej szczęście stracone, że najmilszy poległ gdzie zapewne, że jej znajomi, dawni przyjaciele zapomniawszy w zawierusze wojennej o niej, o Zdanoszykach, nawet znać jej nie dali o śmierci kochanka.

I dla tego pełne blasku dnie letnie rzadko kiedy promiennymi były, i dla tego nie cieszyły kasztelanki ani słońce, ani kwiaty, ani przepyszne dnie zbóż, laknące upojną wonią.

Zdanoszycki spoglądał z niepokojem na cudną kuzynkę, ale znając szczególnie dzieje serca dziewczynny milczał. Pocięchy ule dawał, bo wiedział, że próśna, nadziei także, bo jej sam często nie miał, przypuszczając, iż Chłapowski musiał poledz skoro milczał skoro nikt nic o nim powiedzieć z przybywających do Zdanoszyk wojaków nie mógł. Więc

smęciła kasztelanka, smęciła z dnia na dzień bledsza, smutniejsza.

Nic nie wiedziała także o śmierci swego tyrana — wojewody, o tem że Chłapowski dawno opuścił Sieraków, nie zrzekając się swych względem niej zamiarów.

Biegły dnie, tygodnie dalej w głębokim smutku kasztelance i tylko łagodziła cierpienie pracę przy wrzeczonie, to w ogrodzie koło kwiecia.

Czasem długie przeddki konse urozmaicały monotonię zdanoszycką, ale i one się sprzykrzyły. Któregos dnia zrana Zdanoszyckie zbudził przed wazrodem goniec ze stolicy.

Zerwał się Zdanoszycki, zerwała kasztelanka na przyjęcie wieści. Pisał do niej stary kasztelan Szczodrowski, sząc wieści o wojewodzie i Chłapowskim.

— Nareszcie! Nareszcie — wyrwało się jedno słowo z ust kasztelanki, gdy poslyszala kto od kogo i z czem przychodził.

To słowo było wymowne, przebljało spłotem uczuć najróżnorodniejszych. Zdanoszycki patrzył z uśmiechem na mieniącą się od waruszeń twarzy kasztelanki, której nie dość było listu, tak pragnęło wszystko wiedzieć z szerokiego świata. Więc pytała, pytały bez końca.

Z powodu ewent. programu rządowego.

WARSZAWA (PAT.) Na posiedzeniu klubu P. S. L., Wyzwolenia N. P. R. odbytym pod przewodnictwem posła Rataja w obecności p. Jana Brejskiego, ustalono zasadnicze punkty programu rządowego którego rząd zobowiązuje się bronić wobec sejmu. 1) Dotychczasowy kierunek rządu w polityce zagranicznej, 2) szybkie zawarcie pokoju, 3) Konstytucja z Sejmem jednoizbowym 4) w prowadzenie w życie reformy rolnej, ściśle według uchwały z dnia 10 lipca 1919 r., 5) plan aprowizacyjny na podstawie kontyngentu, zapewniający wyżywienie wojska miast i osódeków przemysłowych, 6)

odbudowy warsztatów pracy we wszystkich dziedzinach, 7) przeprowadzenie i rozszerzenie ustaw socjalnych, 8) wyciężona praca nad zorganizowaniem szkolnictwa, ze szczególnem uwzględnieniem szkół powszechnych i popieranie oświaty wogóle, 9) oparcie finansów Państwa na podatku dochodowo postępowym, 10) rozwiązanie Sejmu po uchwaleniu Konstytucji. Stronnictwo wchożące do większości zobowiązuje się popierać i głosować w Sejmie za wszystkimi punktami z wyjątkiem punktu 3-go co do którego może być zachowana wolna ręka.

towaru, ale i formalnego świadectwa „Reichswirtschaftsministerium”, że przepie § 5 wspomnianego rozporządzenia nie będzie zastosowany, oraz że władze pograniczne niemieckie nie będą czyniły przeszkód przy wywozie zakupionego towaru.

Sprawa strajku.

WARSZAWA. (tel. włas) Rzeczpospolita donosi, że rozeszły się po mieście pogłoski o rzekomo przygotowanym strajku generalnym. Mimo groźnych zapowiedzi odnosi się wrażenie, że jest to chęć wywarcia presji na władze celem ostatecznego zlikwidowania strajku. Wśród robotników widoczne są skłonności powrotu do pracy.

WARSZAWA. (telefon.) Po burzliwym posiedzeniu w magistracie, żądań lewicy zapłacenia za miesiąc maj strajkującym, na co się Koła narodowe nie zgodziły, które solidaryzowały się z przedstawicielstwem magistratu, mimo grózb i awantur lewicy, żadnych nowych dodatków nie uchwalono. Stejk generalny, który miał wybuchnąć wczoraj — nie udał się. Stanęło zaledwie parę fabryk. Ruch uliczny i handlowy normalny. Strajk ma się ku końcowi.

Rozwiązanie Rad gminnych.

BYTOM. (PAT). Prasa niemiecka donosi, iż Cześć rozwiązała Rady gminne w okręgu Halczyńskim G. Śląska, który im przypadł na mocy Traktatu Wersalskiego — a w gminach tych ustanowili komisarzy rządowych. Niemcy podnoszą wskutek tego głosy oburzenia i skargi pogwałcenia prawa.

Ola emigrantów.

CZESTOCHOWA (tel. własn.) Policja śledcza kolejowa znalazła w wagonie walizę, zawierającą 407,066 marek pol., 100 franków, 1483 dolary i czeki na sumę przeszło 900 tys. dolarów. Jak stwierdzono, pieniądze te przywiózł z Ameryki p. M. Węgliński dla krewnych emigrantów, którzy nie dowierzają agencjom i bankom i przez osobistych znajomych załatwiają przesyłki wartościowe.

Wielka katastrofa kopalniana.

BUDAPESZT (Tel. własn.) Z Temeszwaru donoszą, że w kopalni Hungaria zdarzyła się straszna katastrofa. W chwili gdy robotnicy zamierzali opuścić szyb, nastąpił nagle wybuch w składzie dynamitu, służącego do rozsadzania skał. Dotąd wydobyto z pod ziemi 167 trupów i 36 górników, zatrutych gazem. Kilku dzieściu robotników dotąd nie odnaleziono.

Obawy sowieców o zamiary Brusilowa.

SZTOKHOLM. Pogłoski o rzekomej kontrrewolucji w Rosji powstały według doniesienia „Tidningen” z Helsingforsu na tle coraz bardziej rosnącego zaniepokojenia rządzących kół sowieckich metodami, jakich używa generalissimus Brusilow przy reorganizacji armii sowieckiej. Brusilow korzystając z generalnych psianomocnictw przyjmie zewsząd w skład armii i oficerów, a równocześnie usunie od bezpośredniego wpływu na armię komisarzy bolszewickich.

Berlin — Rzym.

BYTOM. (PAT) Pisma niemieckie donoszą, że między Berlinem a Rzymem sprawa dzona została od 1 czerwca b. r. bezpośrednie połączenie kolejowe.

Ucieczka żydów i kosztowności z Bolszewji.

W Finlandii aresztowano bolszewika-Amerykanina, który miał przy sobie znaczną sumę pieniędzy i kosztowności, pochodzących niewątpliwie z rubeków, dokonywanych przez bolszewików w Rosji. Korespondent helsingforski „Morning Post” stwierdza, że obecnie bolszewicy masowo wywożą ogromną „dobyć” rewolucyjną przez Finlandję, Estonję i Łotwę, deponując ją w krajach Skandynawskich, skąd znajdują drogę do Londynu i Paryża. Pieniądze ze sprzedaży kosztowności lokowane są w bankach szwedzkich i niemieckich dla opłacenia światowej propagandy rewolucyjnej, prowadzonej specjalnie energicznie w okresie nawiązywania stosunków handlowych z Europą.

Jednocześnie ujawnił się inny ruch znamieny — o x o d u s żydów z Rosji. W ciągu trzech ostatnich miesięcy na granicy fińskiej zarejestrowano 15 tysięcy „zbiegów” z Rosji. Nie mieli oni widocznie trudności

Lud — a Pożyczka Odrodzenia.

DO BRACI WŁOŚCIAN

Wy, chłopie polscy, którzy słusznie domagacie się od nowopowstającej Polski większych praw, pokażcie, że chcecie spełnić i wszystkie obowiązki, jakich Polska wymaga.

Daliśmy jej dzielnych naszych synów, którzy nam nie zrobili wstydu, ale walczą bohatersko z wrogami Ojczyzny i swemi ciałami robią wał ochronny. To jest dużo, ale dla Ojczyzny tego mało. Polski Rząd musi mieć i pieniądze na te ogromne potrzeby i właśnie wzywa naród do pożyczki, a czyż chłop polski nie przyjdzie Ojczyźnie i w tym wypadku z pomocą? Nie dajmy się zawstydzić innym stanom.

Różni ludzie rzucają nam w twarz zarzut, że dbamy tylko o pieniądze, żeśmy paskarze. Odeprzycie polscy chłopie, te zarzuty, dając grosz na pożyczkę, od której Rząd będzie płacił 5 od sta. A wtedy śmiało będzie mógł chłop polski powiedzieć, że prawdziwie dźwignął Polskę swemi plecymi.

J. Boiko — poseł.

z wyjazdem z Rosji, a 90 proc. stanowiąli żydzi.

Jako powód wyjazdu poda wali trudne warunki życia, ale prawie wszyscy mieli wielkie zasoby gotówki. Wszyscy wyrazili zamiar udania się do Niemiec, Francji i Włoch, niektórzy do Angli. Nie są to prawdepodobnie agitatorowie bolszewicki, dla tego, że rząd sowiecki nie wysyła żydów z Rosji dla celów propagandy, lecz wzywa z całego świata zwolenników bolszewizmu do Rosji i poucza ich, jak szerzyć doktryny komunistyczne i następnie odeśła ich odpowiednio przygotowanych. Należy przypuszczać, że „zbiegowie, są epokulentami, którzy przez dwa i pół lat zgromadzili powien majątek i ściszą teraz z opuszczeniem Rosji przed możliwym ruchem antyżydowskim.

Kryzys ekonomiczny w łodzi.

Żargonowy „Volk blatt” urządził ankietę w sprawie obecnych kryzysu w przemyśle łódzkim. Artkuł ankietowy zapatrza „Volkblatt” następującą uwagę:

Kryzys i zwiót, jaki panuje obecnie w handlu łódzkim, wywołal niesłychane zaniepokojenie we wszystkich sferach miejscowej ludności. Faktem jest, że sytuacja wywołała ostry kryzys jest bardzo poważna ze względu na postępowanie, które może doprowadzić do redukcji robotników i pracy w wielkich fabrykach.

W oiwierzym rządzie ankietę zwrócił się wódnpracownik „Volkblatt” do dyrektora Akc. Tow. I. K. Poznański, o. Józefa Wolczyńskiego, który m. in. oświadczył co następuje:

Przetrywamy obecnie kryzys. Prawda. W ostatnich czasach jednak orzywaliśmy już do romańtych zastoiów, do małych i większych kryzysów, nastroj obecny warakże jest dość poważny i niewątpliwie odbije się on dość silnie na naszym łódzkim tle społecznem.

Jeżeli rząd pójdzie tą samą drogą jak na początku i zakupi surowce, zatrzymując handel w swoim ręku nie dojdzie do tego, by dotychczas się wzmożła i rozumiła się, waluta nasza podnieśli się znacznie.

Następnie p. Wolczyński wypowiedział się za wolnym handlem i w końcu wyraził się gość optymistycznie o widokach na przyszłość.

PROGRAM

VIII kursu plebiscydowego.

Sobota dnia 19.6. O godzinie 10 rano kino Zacisze Kajzer i Wilhelm, o godz. 4 po poł.

odczyt Knothego p. t. Wojna światowa i jej skutki dla Polski i Niemiec.

Niedziela 20.6. O godzinie 9 rano nabożeństwo w kościele parafjalnym z okolicznościowym kazaniem, o godz. 3 po poł. w teatrze zimowym Chrześniak wojenny, o godz. 7 wiecz. w świetlicy odczyt p. Płodowskiego Śląsk a Polska, o godz. 8 wiecz. zabawa taneczna.

Poniedziałek 21.6. O godz. 10 rano pogadanka w świetlicy historyczna podch. Walewskiego, o godz. 4 po poł. odczyt p. Całunia p. t. Walka Narodu Polskiego o niepodległość i bohaterowie tejże, o godz. 8 w teatrze zimowym Gubernator i Trocki.

Wtorek 22.6. O godzinie 10 rano pogadanka w świetlicy pt. Bogactwa ekonomiczne Polski podch. Walewskiego, o godz. 4 po poł. odczyt p. Pawelka pt. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, o godz. 8 wiecz. w teatrze zimowym W szponach niemieckich.

Sroda 23.6. O godzinie 10 rano odczyt p. kpt. Szczerckiego O Piłsudskim Józefie, o godz. 4 po poł. odczyt podch. Walewskiego Walka plebiscytowa na G. Śląsku.

Czwartek 24.6. Odmarsz kursu na Górną Śląsk.

Uwaga. Pragnący się uczyć pisać po polsku meldują się u podch. Walewskiego. Nauka czytania i pisania odbywać się będzie codziennie od 10 rano do 12 i od 4 do 6 po poł. Naukę czytania i pisania prowadzić będzie pan Wojciechowski.

Książki można codziennie wypożyczać w bibliotece od 10 do 12 w poł. Piłka nożna, szachy i warcaby są na usługi kursorystów w chwilach wolnych od zajęć kursowych.

Kronika.

— Cele Komitetu Centralnego Plebiscytowego. Zawiązał się w Warszawie obecnie komitet centralny plebiscytowy dla skoordynowania ogólnej działalności i. Celami Kom. Cen. pleb. jest uzgodnienie akcji plebiscytowej, pomoc dla komitetów powiatowych pewne dyrektywy w ujednostajnieniu akcji centralizowanie informacji od powiatowych komitetów. K. C. P. nie ma na celu potabawienia komitetów powiatowych pracy indywidualnej.

— Ubiór Weteranów 1863 R. Naczelnik Wódz dekretem z 9. marca b. r. ustanowił ubiór dla weteranów powstańca 1863 r. Składa się on z czapki regatywki, czamary, długich spodni i płaszczu, wszystko wykonane z granatowego sukna z czarnymi potrzebami i

szamerowaniami. [Na czapce metalowy orzełek ze złotymi literami „W” i cyfra „1863”.

— Hojna ofiara. Właściciel ziemki na Wołyniu, p. Józef Szczyński, przeznaczył 1000 dziesięcin ziemi dla rozparcelowania między inwalidów, licząc po 10 dziesięcin na jedną rodzinę, ofiarując jednocześnie na wybudowanie domów mieszkalnych i zabudowań gospodarczych dla 100 rodzin potrzebną ilość budulca. Po zatwierdzeniu formalności, Zarząd Cywilny przystąpi niezwłocznie do opracowania w Wydziale Odbudowy projektu rozparcelowania nowej wioski i projektów zabudowań użyteczności publicznej jako to: kościoła, szkółki, szpitalika, poczty, kooperatywy, piekarni etc.

— Uruchomienie Kaliskiej Fabryki Pluszu. Po mniej więcej 6-cioletniej przerwie zakłady fabryczne Towarzystwa Akcyjnego Kaliskiej Pluszowej i Aksamińskiej Manufaktury, wyrabiając przed wojną użyteczne dla kraju materiały i dające około 750 robotnikom pracę i zarobek, zostały w dniu 15 maja r. b. napowrót uruchomione. Obecnie fabryka ta zatrudnia już około 60 pracowników. Zarząd fabryki spiesznie się, że już w przyszłych tygodniach będzie w stanie dać około 300 400 ludstom pracę. W przyszłym tygodniu będą również uruchomione farbiarnia i szpatura tej firmy. Z okazji uruchomienia fabryki ofiarowało Towarzystwo tej firmy marek 10000 na Czerwony Krzyż, składając pieniądze te na ręce p. starosty w Kaliszu.

— Miljonerzy wojenni. Według informacji „Merkurego” w Warszawie, podczas wojny powstał nowy szereg milionerów do których należą: I. Apfelbaum, N. Cieshałow, Erlich, Birbaum, L. Vorbert, Goldberg Rotman, Hilcherman Chaim Lipnowski, J. Lipski, Aron Nisenholz, A. Orfinger, M. Orenbach, Moszek Poznanski, I. Szwajczer, Brae Tappel, F Trauer, J. Zaidendorf, i zaledwo paru chrześcian. O firmie „Erlich i Birbaum” opowiada to samo pismo, że było ono dostawcą zboża, jaj sera, kartofli, warzyw, owoców dla armii i instytucji okupantów. Rodzina Erlichów, razem z bardzo liczną również rodziną Birbaumów dostarczała okupantom głównie warzyw i owoców z kraju, który ogolocili z tego wszystkiego, wywożąc wszystko do Niemiec. Majątek ich obliczają teraz na 8 milionów. Po wyprawieniu Niemców firma się rozwiązała Gazeta zwraca uwagę że ministerjum skarbu powinno się „zapiekować” temi firmami przy wyznaczaniu rozmiaru podatków od zysków wojennych.

— Lekarze miejscowi w wojsku. Z Sosnowca powołano do wojska lekarzy pp. Flancmana, Biedkowskiego, Kosibowicza Gutowskiego, Ganczarina.

— Sprzedaż cygar. Od chwili wprowadzenia monopoli tytoniowego, w sklepach tabaczknych wolno sprzedawać papierosy i tytoń, tylko po cenach wyznaczonych przez urząd monopolowy, wszelki zaś wolny han-

Dr. BRON. PELTYN
Busko Willa „Słowacki”.

Dr. medycyny
Józef Małacz

ordynuje w chorobach wenerycznych, skórnych i wewnętrznych.

od godz. 4 i pół do 7 wieczorem.
BEDZIN, Plac 3-o Maja Nr. 3.

